



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **Obec Druztová**, IČ 00257729
sídlem Druztová 1, 330 07 Druztová
zastoupena JUDr. Mojmírem Přívarou, advokátem
sídlem Kovářská 1253/4, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Generální finanční ředitelství**
sídlem Lazarská 15/7, 117 22 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2019 č. j. 64742/19/7700-40470-010198,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobkyně (tehdy příjemce dotace) domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zčásti vyhověl jejím žádostem ze dnů 1. 12. 2016 a 19. 3. 2018 o prominutí odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně. Žalovaný tímto rozhodnutím žalobkyni pod bodem 1. prominul částku 308 669 Kč z celkového penále ve výši 550 000 Kč vyměřeného Finančním úřadem pro Plzeňský kraj (dále též „*správce daně*“) platebním výměrem ze dne 14. 3. 2018 č. j. 394148/18/2300-31472-402149 (dále též „*PV ze dne 14. 3. 2018*“), a pod bodem 2. neprominul odvod ve výši 550 000 Kč vyměřený správcem daně platebním výměrem ze dne 7. 10. 2016 č. j. 1727011/16/2300-31472-402149 (dále též „*PV ze dne 7. 10. 2016*“) podle § 259 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*daňový řád*“), podle § 44a zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových

pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZRP“).

2. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti.
3. Dne 6. 12. 2007 Státní fond rozvoje bydlení (dále též „Fond“) jako poskytovatel dotace uzavřel s příjemcem dotace *Smlouvu č. 92703701017 o poskytnutí dotace z prostředků Státního fondu rozvoje bydlení na výstavbu nájemních bytů v obcích pro příjmově vymezené osoby dle nařízení vlády č. 146/2003 Sb. (dále též „Smlouva o dotaci“)* na stavební úpravy za účelem rekonstrukce a změny v užívání objektu obecního úřadu čp. 2 na bytový dům s osmi bytovými jednotkami ve výši 4 400 000 Kč. Podle čl. III bodu 7. této smlouvy se příjemce dotace zavázal, že *„nájemní smlouvy k vybudovaným bytům bude zásadně uzavírat s příjmově vymezenými osobami dle ustanovení § 2 písm. f) nařízení vlády [viz nařízení vlády č. 146/2003 Sb., o použití prostředků Státního fondu rozvoje bydlení ke krytí části nákladů spojených s výstavbou bytů pro příjmově vymezené osoby (dále též „nařízení vlády“), pozn. soudu], a to na dobu určitou v délce nejvýše dvou let s možností opakovaného prodloužení.“* Podle čl. III bodu 9. této smlouvy se příjemce dotace dále zavázal, že *„bude dodržovat všechny další, výše neuvedené, podmínky stanovené nařízením vlády.“* Podle čl. IV bodu 2. věta první této smlouvy *„nesplnění podmínek a závazků vyplývajících pro příjemce dotace z této smlouvy je porušením rozpočtové kázně ve smyslu § 44 zák. č. 218/2000 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice, ve znění pozdějších předpisů.“*
4. Dne 30. 7. 2010 ředitel Fondu pod č. j. SFRB-7765/20 rozhodl, že došlo k naplnění podmínek Smlouvy o dotaci a příjemci dotace byla poskytnuta záloha na dotaci v plné výši, tedy v částce 4 400 000 Kč (dále též „Rozhodnutí o dotaci“). Ředitel Fondu v Rozhodnutí o dotaci uvedl, že *„nájemní smlouvy byly uzavřeny s příjmově vymezenými osobami, které nemají vlastnické nebo spoluvlastnické právo k bytovému domu, rodinnému domu nebo bytu, ani právo odpovídajícímu věcnému břemeni. Uvedené skutečnosti byly doloženy potvrzeními o příjmu a čestnými prohlášeními nájemců a členů jejich domácnosti.“*
5. Dne 12. 2. 2016 byl správci daně doručen od Fondu podnět na možné porušení rozpočtové kázně, jelikož smlouva o nájmu k jednomu bytu byla uzavřena s osobou, která má vlastnické právo k rodinnému domu (v podnětu popsáném).
6. Podle Zprávy o daňové kontrole ze dne 23. 9. 2016 č. j. 1677807/16/2300-31472-402149 správce daně provedenou daňovou kontrolou zjistil, že příjemce dotace dne 17. 9. 2009 v rozporu čl. III bodem 9. Smlouvy o dotaci uzavřel smlouvu o nájmu bytu č. 5 s nájemkyní (dále též „nájemkyně bytu“), která ke dni podpisu smlouvy měla vlastnické právo k rodinnému domu (ve zprávě blíže konkretizovanému, pozn. soudu), na který byla použita dotace od Fondu. Byla tím porušena podmínka podle § 4 odst. 1 písm. g) nařízení vlády, což je podle čl. IV bodu 2. Smlouvy o dotaci porušením rozpočtové kázně ve smyslu § 44 ZRP. Následkem je odvod za porušení rozpočtové kázně v částce, v níž byla rozpočtová kázeň porušena.
7. Správce daně vyměřil PV ze dne 7. 10. 2016 příjemci dotace odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 550 000 Kč podle § 139 a § 147 daňového řádu a podle § 44a odst. 4 písm. c) ZRP. Proti PV ze dne 7. 10. 2016 příjemce dotace brojil odvoláním, o kterém dne 28. 2. 2018 rozhodlo Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím č. j. 9802/18/5000-10470-702394, jímž PV ze dne 7. 10. 2016 potvrdilo (dále též „Rozhodnutí OFŘ“). Rozhodnutí nabylo právní moci dne 28. 2. 2018.

8. Dne 5. 12. 2016 byla správci daně doručena žádost příjemce dotace ze dne 1. 12. 2016 o prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 550 000 Kč vyměřeného PV ze dne 7. 10. 2016.
9. Správce daně vyměřil PV ze dne 14. 3. 2018 příjemci dotace penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně za období od 18. 9. 2009 do 8. 3. 2018 ve výši 550 000 Kč podle § 44a odst. 7 ZRP.
10. Dne 19. 3. 2018 byla správci daně doručena žádost příjemce dotace ze dne 19. 3. 2018 o prominutí penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši 550 000 Kč.
11. Napadeným rozhodnutím (ze dne 10. 10. 2019 č. j. 64742/19/7700-40470-010198) žalovaný rozhodl o obou žádostech příjemce dotace ze dnů 1. 12. 2016 a 19. 3. 2018 o prominutí odvodu a prominutí penále za porušení rozpočtové kázně tak, že příjemci dotace pod bodem 1. prominul částku 308 669 Kč z celkového penále ve výši 550 000 Kč vyměřeného PV ze dne 14. 3. 2018, a pod bodem 2. neprominul odvod ve výši 550 000 Kč vyměřený PV ze dne 7. 10. 2016, podle § 259 daňového řádu a podle § 44a ZRP. V odůvodnění uvedl, že příjemce dotace porušil podmínku dotace tím, že uzavřel smlouvu o nájmu s nájemkyní bytu, která měla vlastnické právo k rodinnému domu. V daném případě podmínkou poskytnutí dotace bylo uzavření smlouvy o nájmu bytu pro příjmově vymezenou osobu, která nemá vlastnické či spoluvlastnické právo k bytovému domu, ani je neužívá právem odpovídajícím věcnému břemeni. Nájemkyně bytu doložila výpis z katastru nemovitostí datovaný dnem 14. 9. 2009, že je vlastnící domu, ve kterém mají právo věcného břemena užívání její rodiče a žijí zde její prarodiče. Nebyla tudíž dodržena podmínka čl. IV bodu 2. Smlouvy o dotaci. Jelikož ke dni 17. 9. 2009 byla podepsána s nájemkyní bytu smlouva o nájmu, příjemce dotace podmínky dotace nedodržel. Příjemce dotace tvrdil, že věc komunikoval s poskytovatelem dotace, což ničím nedoložil. Výše poskytnuté dotace na jeden byt byla 550 000 Kč, odvod byl proto vyměřen v uvedené výši. Příjemce dotace s poskytnutými prostředky přijal i podmínky, za nichž mu byly prostředky poskytnuty. Povinnost dodržovat všechny podmínky stanovené nařízením vlády byla příjemci dotace známa z textu Smlouvy o dotaci. Pokud poskytovatel dotace opomněl upozornit příjemce dotace na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje to odpovědnost příjemce dotace. Opačným výkladem by příjemce dotace byl zbaven veškeré odpovědnosti. Příjemce dotace se nemůže odvolávat pochybení poskytovatele dotace, že po provedení vyhodnocení podmínek vyplatil dotaci, aniž by důkladně vyhodnotil splnění podmínek. Poskytovatel ke svému závěru došel na základě čestných prohlášení připojených k Rozhodnutí o dotaci, nikoli že by mu byl předložen výpis z katastru nemovitostí prokazující, že nájemkyně bytu vlastnila k datu 14. 9. 2009 rodinný dům. I kdyby poskytovatel dotace následně provedenou kontrolou učinil nesprávný závěr, pak příjemce dotace nedodržel podmínky již ke dni podpisu smlouvy o nájmu dne 17. 9. 2009. Dále v Rozhodnutí o dotaci bylo ověřeno naplnění podmínky čl. III bodu 8. Smlouvy o dotaci, nikoli čl. III bod 9 Smlouvy o dotaci, či § 4 odst. 1 písm. g) nařízení vlády. Odvod a penále za porušení rozpočtové kázně jsou podle ZRP vyměřeny bez ohledu na zavinění, jde o objektivní odpovědnost. Námitka příjemce dotace, že si nemohl být vědom pochybení, není relevantní. Cílem poskytnutí státních prostředků bylo podpořit výstavbu nájemních bytů pro příjmově vymezené osoby bez vlastního bydlení. Proti Rozhodnutí OFŘ příjemce dotace nebrojil, to nabylo právní moci. Za situace, kdy odvod za porušení rozpočtové kázně byl vyměřen pravomocně, nepochybuje žalovaný o důvodech porušení rozpočtové kázně, které správce daně uvedl ve Zprávě o daňové kontrole a Odvolací finanční ředitelství v Rozhodnutí OFŘ. Institut prominutí daně není dalším opravným prostředkem, jeho smyslem a účelem není náprava rozhodnutí správce daně či odvolacího orgánu. V rámci

řízení ve věci prominutí nelze účinně namítat, že příjemce dotace nesouhlasí s pravomocně vyměřeným odvodem. Žalovaný posoudil podanou žádost ve vazbě na Pokyn č. GFŘ - D - 17 ze dne 1. 9. 2014 k rozhodování ve věci žádostí o prominutí odvodů a penále za porušení rozpočtové kázně (dále též „*Pokyn GFŘ*“) a dovodil, že na daný případ pochybení dopadá čl. V odst. 6 Pokynu GFŘ. Jelikož stanovená podmínka týkající se požadavků, které musí splnit budoucí nájemce bytu (pořízeného za použití poskytnutých prostředků), nebyla splněna, nepromíjí se vyměřený odvod za porušení rozpočtové kázně. Žalovaný při posuzování žádosti o prominutí přihlédl k tomu, že vybudování bytů bylo realizováno, ty slouží k nájemnímu bydlení, proto v souladu s čl. V odst. 6 Pokynu GFŘ ponechává k úhradě část vyměřeného penále ve výši 241 331 Kč. Částka je vypočtena podle čl. II odst. 7 Pokynu GFŘ za období od 18. 9. 2009 do 26. 7. 2019 (tj. 3599 dnů) zadržení prostředků s použitím referenční sazby, která ke dni podání žádosti činila 0,95%, zvýšená o 3,5 procentních bodů. Výše odvodu ponechaného k úhradě dostatečně zohledňuje míru závažnosti zjištěného porušení a jeho následky, i použití poskytnutých prostředků ke stanovenému účelu, a je v souladu se zásadou přiměřenosti a správní praxí žalovaného při rozhodování ve skutkově obdobných případech. Jelikož neprominutá část penále byla vypočítána z částky neprominutého odvodu, zohledňuje neprominuté penále také závažnost zjištěného porušení a jeho následky. Výhoda ze zadržení se počítá do dne úhrady odvodu včetně. Jelikož vyměřený odvod příjemce dotace neuhradil (do dne 26. 7. 2019), byl výpočet proveden do uvedeného dne.

12. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobkyně podanou žalobou. Uplatněné námitky lze rozdělit do následujících žalobních bodů.
13. *V prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá, že žalovaný nepoužil správná ustanovení Pokynu GFŘ. Porušení rozpočtové kázně a možnost prominutí měl hodnotit podle Pokynu GFŘ odst. 3 písm. a), popř. podle písm. b), nikoli podle odst. 6. Při stanovení možnosti prominutí odvodu se neřídil zásadou přiměřenosti, byť měl postupovat proporcionálně. Žalovaný sice v napadeném rozhodnutí uvedl, že výše odvodu ponechaného k úhradě dostatečně zohledňuje míru závažnosti zjištěného porušení a jeho následky, a že zohledňuje použití poskytnutých prostředků ke stanovenému účelu, avšak při stanovení výše prominutí odvodu se touto úvahou neřídil. Žalobkyně přitom s poskytovatelem dotace komunikovala ohledně žádosti nájemkyně bytu, která v rozhodném období měla vlastnické právo k rodinnému domu, v němž žili její prarodiče a měli věcné břemeno užívání její rodiče, proto nemohla s nimi bydlet a žádala o přidělení bytu. S tím poskytovatel dotace souhlasil, což koresponduje s Rozhodnutím o dotaci, k němu měl ředitel Fondu všechny podklady. Přístup do katastru nemovitostí je veřejný a všechny skutečnosti nájemkyně bytu doložila v žádosti o jeho přidělení, což měl poskytovatel dotace k dispozici. Pro otázku proportionalitu považuje za významné, že nájemkyně bytu jinak splňovala všechny dané podmínky, její vlastnictví rodinného domu bylo řádně odůvodněno. Účel dotace byl zcela splněn.
14. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně tvrdí, že se dozvěděla od pracovníků správce daně, že žalovaný v obdobných případech odvod i penále promínil ve značném rozsahu. Žalovaný tedy postupuje vůči daňovým subjektům odlišně a diskriminačně. Jelikož žalobkyně nemá přístup do takových spisů, má si je vyžádat od žalovaného, popř. správce daně, soud, a to např. za roky 2017 a 2018.
15. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ji navrhl zamítnout jako nedůvodnou. Uvedl, že podle čl. V odst. 3 písm. a) Pokynu GFŘ jsou posuzovány případy porušení, kdy nebyly dodrženy stanovené limity, parametry či lhůty související s naplněním účelu dotace

v požadované míře; podle písm. b) tohoto odstavce jsou posuzovány případy porušení, kdy došlo k nedodržení limitů či parametrů, ale současně byly splněny souvztažné ukazatele kvalitativní, a nebylo ovlivněno naplnění účelu dotace (případně došlo k pochybení na straně poskytovatele dotace). O takovou situaci se však v daném případě nejedná. Žalobkyně parametry, limity a lhůty stanovené smlouvou či vyplývající z nařízení vlády dodržela, proto nemůže být případ posuzován podle čl. V odst. 3 písm. a) ani b) Pokynu GFŘ. Žalovaný posoudil porušení podmínek Smlouvy o dotaci podle čl. V odst. 6 Pokynu GFŘ, neboť v § 4 nařízení vlády, jehož veškeré podmínky byla žalobkyně jako příjemce dotace povinna dodržovat, byly stanoveny ještě další podmínky pro uzavření smluv o nájmu bytů. Podle § 4 písm. g) nařízení vlády mohl příjemce dotace uzavřít smlouvu o nájmu bytu vystavěného s dotací pouze s příjmově vymezenou osobou, která nemá vlastnické či spoluvlastnické právo k bytovému domu, rodinnému domu nebo k bytu, ani je neužívá právem odpovídajícímu věcnému břemeni. Jedná se tudíž o následnou podmínku ve smyslu čl. V odst. 6 Pokynu GFŘ, neboť příjemce dotace měl primárně povinnost ve stanovené lhůtě zajistit výstavbu nájemních bytů určitých parametrů, a následně měl povinnost je pronajímat vymezeným osobám splňujícím veškeré podmínky. Žalobkyně tuto následnou podmínku porušila tím, že dne 17. 9. 2009 uzavřela nájemní smlouvu s nájemkyní, které svědčilo k datu podpisu nájemní smlouvy vlastnické právo k rodinnému domu. V průběhu daňové kontroly v roce 2016 byly správci daně předloženy dodatky k nájemní smlouvě uzavírané v letech 2010-2015, na základě kterých byla nájemkyni bytu nájemní smlouva vždy o rok prodloužena. Uvedená následná podmínka vztahující se k uzavření smlouvy o nájmu bytu nebyla od počátku splněna. Nesplnění podmínek a závazků vyplývajících ze smlouvy je porušením rozpočtové kázně. Odvod za porušení rozpočtové kázně stanovený ve výši poskytnuté dotace připadající na bytovou jednotku, u níž nebyly od počátku dodrženy následné podmínky, byl proto finančním úřadem vyměřen zcela v souladu s principem proporcionality. Nelze souhlasit s žalobkyní, že účel dotace byl zcela naplněn. Smyslem dotace bylo poskytnout prostředky k zajištění výstavby nájemních bytů, které uspokojí bytové potřeby příjmově vymezených osob ve smyslu § 2 písm. f) nařízení vlády, které zároveň nemají vlastnické či spoluvlastnické právo k jiným nemovitostem, určeným k trvalému bydlení, či takové nemovitosti neužívají právem odpovídajícímu věcnému břemeni. Ačkoli žalobkyně zrekonstruovala bytový dům s nájemními byty ve stanovené lhůtě a podle stanovených parametrů, splnila tím pouze část účelu, na který byla dotace poskytnuta. S ohledem na tuto skutečnost bylo žalobkyni penále částečně prominuto. Žalovaný proto s ohledem na výše uvedené při posuzování žádosti o prominutí vyměřeného odvodu a penále rovněž postupoval zcela v souladu se zásadou přiměřenosti. K tvrzení žalobkyně, že veškeré skutečnosti nájemkyně bytu doložila k žádosti o přidělení bytu, žalovaný uvedl, že poskytovatel dotace výslovně v Rozhodnutí o dotaci uvedl, že tyto skutečnosti byly doloženy pouze na základě potvrzení o příjmu a čestného prohlášení nájemců. Poskytovatel dotace předložil správci daně podnět pro porušení rozpočtové kázně žalobkyně v souvislosti s nedodržením podmínek vyplývajících ze Smlouvy o dotaci. Žalovaný při posuzování jednotlivých žádostí o prominutí odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně postupuje podle zákonné úpravy a ustanovení Pokynu GFŘ, aby nedocházelo k nerovnému zacházení s jednotlivými žadateli a nebyl vůči nim uplatněn odlišný přístup. Obdobné případy porušení rozpočtové kázně posuzuje shodně a bez diskriminace jednotlivých subjektů.

16. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), vycházel přitom ze skutkového i právního

stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O věci samé rozhodl bez nařízení jednání, jelikož žalobkyně i žalovaný se k takovému postupu ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřili, souhlasili s ním proto konkludentně (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

17. Soud neshledal žalobu důvodnou.
18. *K prvnímu žalobnímu bodu soud vychází z této úpravy.*
19. Podle čl. V odst. 3 písm. a) Pokynu GFŘ *ostatní důvody hodné zvláštního zřetele a konkrétní sazby odvodu a penále/výše neprominutí/členěné dle způsobu porušení rozpočtové kázně: nesplnění limitů a parametrů: v případech nedodržení limitů, parametrů či lhůt souvisejících s naplněním účelu dotace v požadované míře.*
20. Podle čl. V odst. 3 písm. b) Pokynu GFŘ *ostatní důvody hodné zvláštního zřetele a konkrétní sazby odvodu a penále/výše neprominutí/členěné dle způsobu porušení rozpočtové kázně: nesplnění limitů a parametrů: v případech nedodržení limitů, parametrů při splnění souvztažných ukazatelů kvalitativních, pokud tím není ovlivněno naplnění účelu dotace nebo v případě pochybení na straně poskytovatele při jejich stanovení.*
21. Podle čl. V odst. 6 Pokynu GFŘ *ostatní důvody hodné zvláštního zřetele a konkrétní sazby odvodu a penále/výše neprominutí/členěné dle způsobu porušení rozpočtové kázně: porušení následných podmínek: v případě nedodržení poskytovatelem stanovených následných podmínek souvisejících se zachováním výsledků realizace pro určitou dobu ukončení realizace operace, s výjimkou případů, kdy se jedná o nedodržení povinnosti zachování stálosti operací dle čl. 57 Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006: sazba odvodu, sazba penále, proporcionálně s ohledem na dobu, po kterou nebyly výsledky realizace projektu zachovány (promítají se podle vzorce: $x = b/a \cdot c$, kdy x = částka k prominutí, a = stanovená doba trvání podmínky, b = skutečná doba plnění podmínky, c = částka poskytnuté dotace), výhoda ze zadržení.*
22. Podle § 4 písm. g) nařízení vlády podmínkou, za níž se dotace poskytuje, dále je, že obec uzavře smlouvu o nájmu bytu vystavěného s dotací podle tohoto nařízení pouze s příjmově vymezenou osobou, která nemá vlastnické nebo spoluvlastnické právo k bytovému domu, rodinnému domu nebo k bytu, ani je neužívá právem odpovídajícím věcnému břemeni. Tuto podmínku musí splňovat i další členové domácnosti, kteří mají v bytě bydlet.
23. Předně soud považuje za nutné konstatovat, že předmětem soudního přezkumu tak, jak jej vymezila žalobkyně v podané žalobě, je toliko rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2019 č. j. 64742/19/7700-40470-010198, jímž bylo rozhodnuto o žádostech žalobkyně o prominutí odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně. O vlastním porušení rozpočtové kázně, resp. o vyměření odvodu za její porušení, bylo již pravomocně rozhodnuto, a to PV ze dne 7. 10. 2016, který byl potvrzen Rozhodnutím OFŘ (ze dne 28. 2. 2018 č. j. 9802/18/5000-10470-702394) a je v právní moci. Předmětem rozhodování žalovaného v přezkoumávaném řízení bylo proto toliko prominutí odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně.
24. Řízení, v němž žalovaný posuzuje žádosti daňových subjektů o prominutí odvodu či penále za porušení rozpočtové kázně, se co do svého předmětu zásadním způsobem liší od řízení, v němž správce daně posuzuje, zda ze strany daňového subjektu došlo k porušení rozpočtové kázně. Otázka, zda daňový subjekt porušil rozpočtovou kázeň, byla pravomocně vyřešena příslušným platebním výměrem stanovícím odvod či penále za porušení rozpočtové kázně, popř. na něj navazujícím rozhodnutím odvolacího orgánu, a žalovaný se jí při rozhodování o prominutí odvodu či penále již zabývat nemusí. Jediné, co byl povinen posoudit, je existence důvodů hodných zvláštního zřetele ve smyslu Pokynu GFŘ, pro které je možné odvod či penále zcela nebo zčásti prominout.

25. Pokyny finanční správy, v daném případě Pokyny GFŘ, nejsou obecně závaznou právní normou. Jsou to interní normativní akty, které určují, jak mají finanční orgány v určitých věcech postupovat za účelem sjednocení rozhodovací praxe.
26. Soud se ztotožnil se závěrem žalovaného v napadeném rozhodnutí, který posoudil porušení podmínek Smlouvy o dotaci podle čl. V odst. 6 Pokynu GFŘ. Soud připomíná, že porušení rozpočtové kázně žalobkyní spočívalo v nedodržení podmínky podle § 4 písm. g) nařízení vlády. Žalobkyně v rozporu s tímto ustanovením, k jehož dodržování byla podle Smlouvy o dotaci povinna, uzavřela smlouvu o nájmu s nájemkyní, která ke dni podpisu smlouvy měla vlastnické právo k rodinnému domu. Podle dotčeného ustanovení nařízení vlády žalobkyně mohla uzavřít smlouvu o nájmu bytu vystavěného s dotací pouze s příjmově vymezenou osobou, která nemá žádné vlastnické právo k rodinnému domu. Porušení dotačních podmínek žalobkyní lze kvalifikovat jako porušení následných podmínek ve smyslu čl. V odst. 6 Pokynu GFŘ. Jak přílehavě uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, primární povinností žalobkyně jako příjemce dotace bylo ve stanovené lhůtě zajistit výstavbu nájemních bytů určitých parametrů (primární povinnost) a následně měla povinnost tyto byty pronajímat vymezeným osobám splňujícím veškeré smluvní i zákonné podmínky (následná povinnost). Porušení rozpočtové kázně žalobkyní nelze hodnotit podle čl. V odst. 3 písm. a) či písm. b) Pokynů GFŘ, tato ustanovení se týkají nesplnění limitů, parametrů či lhůt souvisejících s naplněním účelu dotace v požadované míře [písm. a)] a nesplnění limitů, parametrů při splnění souvztažných ukazatelů kvalitativních, pokud tím není ovlivněno naplnění účelu dotace [písm. b)]. Porušení spočívající v uzavření nájemní smlouvy s osobou nesplňující podmínky podle § 4 písm. g) nařízení vlády pod tato ustanovení podřadit nelze, nejedná se o limit, parametr či o lhůtu, nýbrž o podmínku, kterou byla žalobkyně jako příjemce dotace povinna dodržet následně po splnění primární povinnosti výstavby nájemních bytů určitých parametrů tak, aby byly zachovány výsledky realizace.
27. Soud proto shledal ve shodě s žalovaným porušení následných podmínek ve smyslu čl. V odst. 6 Pokynu GFŘ. Žalobkyně na podporu svého tvrzení o aplikaci nesprávného ustanovení Pokynu GFŘ neuvedla, ani nedoložila, žádnou bližší argumentaci. Takto obecně zvolená formulace žalobní námitky určila i rozsah vypořádání soudem.
28. Soud připomíná, že žalovaný napadeným rozhodnutím prominul toliko částku 308 669 Kč z penále ve výši 550 000 Kč vyměřeného PV ze dne 14. 3. 2018, odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 550 00 Kč vyměřený PV ze dne 7. 10. 2016 neprominul. Na str. 5 napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl: „Vzhledem k tomu, že stanovená podmínka týkající se požadavků, které musí budoucí nájemce bytu, pořízeného s použitím poskytnutých prostředků, splnit, nebyla splněna, GFŘ nepromítá vyměřený odvod za porušení rozpočtové kázně.“ Pokud žalovaný dospěl k závěru, že podmínka týkající se požadavků na budoucí nájemce bytu, s nimiž žalobkyně jako příjemce dotace může uzavřít nájemní smlouvu, nebyla splněna, nebylo namístě postupovat proporcionálně s ohledem na dobu, po kterou nebyly výsledky realizace projektu zachovány, jak tvrdí žalobkyně, nýbrž vyměřený odvod neprominout, jak také žalovaný v napadeném rozhodnutí učinil. Žalobkyně přitom v žalobě přímo nebrojí proti závěru žalovaného, že dotčená podmínka ohledně požadavků na nájemce bytu nebyla splněna, ani neuvádí konkrétní dobu, po kterou podle ní neměla být podmínka splněna, pouze obecně namítá, že žalovaný „měl postupovat proporcionálně s ohledem na dobu, po kterou nebyly výsledky realizace projektu zachovány (to je podle daného vzorce)“. Pro takový postup neshledal soud ve shodě s žalovaným důvod. Soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, že podmínka ohledně požadavků na budoucí nájemce bytů nebyla v daném

případě od počátku splněna, když, jak vyplývá ze správního spisu, žalobkyně uzavřela dne 17. 9. 2009 smlouvu o nájmu bytu s nájemkyní bytu, která již ke dni podpisu smlouvy vlastnila rodinný dům (argumentace, že v rodinném domě vlastněném nájemkyní bytu žijí její prarodiče a věcné břemeno prospívá jejím rodičům, není relevantní). Postup žalovaného v návaznosti na takto učiněný závěr, jímž neprominul vyměřený odvod, nebyl v rozporu se zásadou proporcionality. Námitka žalobkyně směřující do prominutí odvodu vyměřeného PV ze dne 7. 10. 2016 není důvodná.

29. Ve vztahu k prominuté částce z celkového vyměřeného penále žalovaný na str. 5 napadeného rozhodnutí uvedl: *„Nicméně GŘ při posuzování žádosti o prominutí přihlédlo ke skutečnosti, že akce byla realizována, vybudované byty slouží k nájemnímu bydlení a v souladu s výše uvedeným čl. V. odst. 6 Pokynu GŘ ponechává k úhradě část vyměřeného penále ve výši 241 331 Kč (částka je vypočtena dle ustanovení čl. II odst. 7 pokynu GŘ za období od 18. 9. 2009 do 26. 7. 2019, tj. 3599 dnů „zadržených“ prostředků s použitím referenční sazby, která ke dni podání žádosti činila 0,95 % a je zvýšena o 3,5 procentních bodů). (...) Výše odvodu ponechaného k úhradě dostatečně zohledňuje míru závažnosti zjištěného porušení a jeho následky. Zohledňuje taktéž použití poskytnutých prostředků ke stanovenému účelu. Je v souladu se zásadou přiměřenosti a správní praxí GŘ při rozhodování ve skutkově stejných či obdobných případech. Jelikož neprominutá část penále byla vypočítána z částky neprominutého odvodu, zohledňuje neprominuté penále také závažnost zjištěného porušení a jeho následky“.* Jak vyplývá ze shora citovaného, žalovaný při výpočtu výše penále ponechaného k úhradě postupoval podle čl. II odst. 7 Pokynu GŘ, výsledný výpočet přitom posoudil i z hlediska zásady přiměřenosti. Konstatoval, že částka zohledňuje na jedné straně míru závažnosti zjištěného porušení a jeho následky, a na straně druhé taktéž použití poskytnutých prostředků ke stanovenému účelu (akce byla realizována, vybudované byty slouží k nájemnímu bydlení). Soud neshledal postup žalovaného ohledně výpočtu prominutého penále v rozporu se zásadou proporcionality. Takovýto rozpor neodůvodňuje ani tvrzení žalobkyně, že komunikovala s poskytovatelem dotace, který s uzavřením nájemní smlouvy s nájemnicí bytu vyslovil souhlas. Jak konstatoval již žalovaný v napadeném rozhodnutí a jak je také zřejmé z doloženého spisového materiálu, toto tvrzení žalobkyně ničím nedoložila, ani v soudním řízení jej nikterak nedokládá. Stejně tak není důvodná námitka žalobkyně, že uvedené tvrzení koresponduje s Rozhodnutím o dotaci, že měl podle žalobkyně k dispozici všechny podklady. Ze zmiňovaného Rozhodnutí o dotaci naopak vyplývá, že *„nájemní smlouvy byly uzavřeny s příjmově vymezenými osobami, které nemají vlastnické nebo spoluvlastnické právo k bytovému domu, rodinnému domu nebo bytu, ani právo odpovídajícímu věcnému břemenu. Uvedené skutečnosti byly doloženy potvrzeními o příjmu a čestnými prohlášeními nájemců a členů jejich domácnosti“.*
30. Již žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, a soud se s tím ztotožňuje, že i kdyby poskytovatel dotace učinil na základě kontroly (provedené dne 21. 4. 2010) nesprávný závěr, žalobkyně nedodržela stanovenou podmínku ke dni podpisu smlouvy o nájmu dne 17. 9. 2009, případný nesprávný závěr poskytovatele dotace by tak porušení rozpočtové kázně nezapříčinil. Soud nicméně připomíná, že není předmětem tohoto soudního řízení zabývat se otázkou, zda žalobkyně porušila rozpočtovou kázeň či nikoliv, o tom bylo již pravomocně rozhodnuto PV ze dne 7. 10. 2016, který byl následně potvrzen Rozhodnutím OFŘ (ze dne 28. 2. 2018). V něm bylo konstatováno, že nájemkyně bytu nesplňovala jednu z podmínek podle § 4 písm. g) nařízení vlády. Žalobkyně nyní tvrze skutečnost, že nájemkyně bytu jinak splňovala všechny dané podmínky a její vlastnictví bylo řádně odůvodněno, neodůvodňuje prominutí penále ve vyšší částce. Podle soudu je výše

prominutého penále v souladu se zásadou proporcionality, přičemž žalobkyně nevznáší žádnou relevantní argumentaci, která by uvedený závěr vyvrátila. První žalobní bod není důvodný.

31. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně k odlišnému postupu žalovaného ve věcech žádostí o prominutí odvodu a penále neuvádí, ve vztahu k jakému konkrétnímu rozhodnutí byl porušen požadavek řešení skutkově shodných nebo podobných případů tak, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly. Žalobkyně v podané žalobě nikterak blíže nespecifikovala žádné konkrétní rozhodnutí, jímž mělo být rozhodnuto ve skutkově obdobné věci odchylně, takové rozhodnutí nedoložila k žalobě, ani později soudu. Úlohou soudu není dohlédávat skutečnosti na podporu žalobních tvrzení, takovým postupem by se soud stavěl do pozice obhájce té které strany, v rozporu s dispoziční zásadou ovládající soudní řízení správní a zasahoval by tím do rovného postavení účastníků řízení. Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, nemůže však suplovat procesní aktivitu stran. Je povinností žalobkyně v souvislosti se vznesenými námitkami a na jejich podporu uvádět konkrétní skutkové děje a ty doložit, aby je soud také mohl přezkoumat. Podle soudu tak žalovaný rozhodl v souladu s Pokynem GFŘ, jehož účelem je právě nastolení jednotné rozhodovací praxe žalovaného v rozhodování o žádostech o prominutí odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně. Druhý žalobní bod proto neshledal soud důvodným.
32. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, kterému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. května 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu